

Vlasta Podskalská (nar. 26. 10. 1934)

1. Vlasta Podskalská se narodila v roce 1934 na Slovensku do rodiny Čechů. Její tatínek byl legionář, který absolvoval Sibiřskou anabázi do Vladivostoku.

Přes Panamský průplav se dostali do Ameriky, tam měli nepovinnou zastávku, protože se jim rozbil lodní šroub, a tak asi měsíc tam mohli navštěvovat české krajany.

Tatínek Paní podskalské a jeho spolubojovníci za 1. sv. války

2. Domu se vrátil až v roce 1921. V roce 1938 po odtržení Slovenska byla její rodina donucena zemi opustit.

Slováci si vytvořili Slovenský stát a Čechy tam nechtěli, takže kdo byl České národnosti, musel opustit Slovensko. Rodiče se stěhovali se svým nábytkem asi půl roku a já v té době jsem byla u mamčině sestry tady v Knížkovicích.

Rodina Paní Podskalské slavící Vánoce při cestě do Čech

3. Rodiče jí velmi chyběli, proto i své tetě začala říkat mami, problémy měla i s jazykem.

Moje první řeč by se dalo říct, že byla slovenština, protože mezi dětma jsem se více bavila slovensky, ale tady se mi třeba pro některé výrazy smáli, ale samozřejmě sem to brzy všechno zapomněla.

4. Zhruba po půl roce se s rodiči zase shledali a začala žít ve Zdicích, kde měli malé hospodářství, to jim usnadnilo situaci za války.

Otec a bratr Paní Podskalské pracující jako kováři

5. Po zabrání Sudet se mnoho lidí stáhlo do vnitrozemí a rodina jim poskytla střechu nad hlavou, na konci války i Vlasovcům. *V tom pětačtyřicátém roce tady byli nejdřív Vlasovci, ty potom vodošly, tady v tom Suchomastech měli hlavní stan a tam byli nějaký ty jejich velitelé no a nějak asi kolem sedmého nebo tak vodošly prostě na Prahu a v Praze hodně pomohli právě s těma pražskejma při tom pražským povstání.*

6. I Zdice zažili několik náletů.

V tý době konec války to hlavně tady tohle naše území, to byly hodně nálety na vlaky a i tady byl jeden, ale na zdickou cihelnu.

7. Její bratr pracoval u Českých drah, když ho zranily střepiny z bombardování od hloubkařů.

Jeli jako postrk těžkého vlaku a strojvedoucí musel zabrzdit, vyskakoval první z lokomotivy a von za ním, ale bohužel už to nestihl, prostě chytla ho střela. Konec války prožil vlastně v nemocnici.

8. Po válce se paní Podskalská vdala, její manžel vstoupil na vojně do komunistické strany, ale rok 1968 ho zklamal.

Nesouhlasil s tím, že sem ti Rusové přišli, tak musel jít ze strany pryč.

9. Na otázku, co si myslí, že je horší, jestli komunismus nebo nacismus, odpověděla, že je to tak nastejno, později dodala, že komunismus nebyl nakonec tak drastický jako zvěrstva nacismu.

10. A její rada na závěr. Učte se, buďte poctivý a řiďte se rozumem.

Vypracovali: Jan Dušek, Šárka Hněvkovská a Lukáš Jílek.

